

DJOKE is een Friese verkorting van **DIEUWERTJE**, verkleinvorm van **DIETWARDA**

door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Vrouwelijke vorm van een samengestelde Germaanse naam:

1] 'Diet-' = 'volk' (vgl. bv. onze woorden 'iemand iets diets maken', 'duid-elijk', 'Duits' enz; en vgl. de talloze namen met de stam '-diet-').

2] '-wart' = 'beschermer', 'bewaker';

Dus 'beschermer van het volk'; 'bewaakster van het volk'.

Varianten zijn o.a. Dievera en de verkorte vormen Dieta en Tetta.

*

Dieta (ook **Tetta**) van **Wimborne**, Engeland; abdis; † **8e eeuw**.

Feest 28 september.

Tetta was abdis in het klooster Wimborne in de tijd dat Bonifatius in Duitsland zijn pionierswerk verrichtte. Hij had intensief contact met de abdis en via haar met het gehele klooster. Zij was een zus van koning Ine van Wessex. Toen zij weduwe was geworden, was zij toegetreden tot de kloostergemeenschap. Op het hoogtepunt van haar abdissenleven had ze de zorg voor het materiele en geestelijke welbevinden van zowat vijfhonderd zusters. Zij moet een strenge vrouw geweest zijn. Uiterst zorgvuldig en precies.

Haar zoon Wiehtberht was op zijn beurt monnik geworden, en zou zich later bij Bonifatius voegen.

Ook één van Tetta's jonge leerlingen, Lioba, zou een trouwe gezellin van Bonifatius worden.

Hoewel Tetta haar het liefst zelf had behouden voor het welzijn van haar eigen klooster, stond ze haar tenslotte toch aan de grote apostel van Duitsland af. Beiden hadden goed gezien, want ze zal straks naast Bonifatius van onschatbare waarde blijken.

Tetta moet gestorven zijn in de tweede helft van de achtste eeuw. Naderhand zouden er op haar graf vele wonderen zijn geschied. Reden, waarom ze des te meer als heilige wordt vereerd.

*

Tetta (eigenlijk **Gebetrude** ook **Gebtrude**; soms **Gertrude**) van **Rémiremont** osb, Frankrijk; abdis; † **ca 690; feest 7 november**

*

Er komt een Dievera voor in het leven van de zalige **Geertruida** (ook **Geertruyt**) van **Oosten** († 1358 te Delft; feest 6 januari).

Geertruida was van arme afkomst en had een betrekking als dienstmeisje bij een rijke familie. Daarnaast vond zij de tijd om met twee vriendinnen, Lielta en **Dievera**, langs herbergen en dansgelegenheden te trekken, of om op bruggen en straathoeken te zingen. Zo voorzagen ze in hun levensonderhoud. Optredende vrouwen zonder man: dat moet in die tijd toch te denken hebben gegeven.

Later zou zij aan een vertrouwenspersoon zeggen, dat zij zich altijd met God verbonden had gevoeld, maar dat zij er een meester in was om dat voor de mensen verborgen te houden. Aan de buitenkant leidde zij dus een tamelijk lichtzinnig leven.

Nadat Geertruida door haar vrijer in de steek was gelaten, werd zij begijn. Ook haar vroegere vriendinnen Lielta en Dievera kwamen uiteindelijk bij de begijnen terecht.

Begijnen waren een soort van kloosterzusters; zij wijdden inderdaad heel hun leven aan God toe, maar niet in de beslotenheid van een kloostergemeenschap. Elk woonde op zichzelf in haar eigen huisje. Men kwam alleen bij elkaar voor het gezamenlijke gebed in de kapel. Op deze manier konden zij zich ook onder de mensen begeven en werken van naastenliefde beoefenen.